

Д-р Вrabчев, пиша Ви с надеждата, че ще ми помогне да намеря изход от ситуацията, в която се намирам вече втора година. Съпругът ми Христо е добър човек, и на мравката път прави. Притеснява ме обаче това, че е прекалено затворен и срамежлив, да не кажа задръстен. Като си легнем вечер и се любим, ако го помоля да направим нещо по-драстично, например френска любов, по-нестандартна поза или просто му кажа някоя мръсна думичка, той направо подскача като попарен и засича. Един-два пъти се опита да ми угоди, но усещах, че не му е приятно. Искан ми се да вдигна самочувствието му в леглото, защото той го заслужава – надарен е, можещ и секси мъж, но е стеснителен. Как да му помогна да се отпусне, докторе?

Мария

Здравейте Мария,

Хич не се изненадах от проблема Ви. Ха сега де? Защо така? Ама дайте да се разберем и то за нещо много важно! Кой се е родил научен? Кой? Отговорът е- НИКОЙ!

Така е. Но има и друго. Казвам го за кой ли път. Има от нас, така наречените хора с прозвището „дялан камък“. Сиреч, където и да го сложиш бързо се ориентира, схваща и го прави. Не че е роден научен, но бързо възприема. Сиреч бързо се учи и след това действа. Без да има никакви колебания и притеснения. Дали ще го направи както трябва? Не, не се притеснява. А го прави! Може в първите опити да не сполучи, но не се

отчайва и пак го прави. Докато сполучи. Ето това е тайната на успех за нас във всички наши начинания - във всички области на човешкото познание. Сиреч има теория. Но има и практика. Та там в практиката, разбира се и ако знаеш и теорията, нещата стават. Но повтарям – там в практиката. Защото може да бъдеш много начетен, ала в практиката се доказваме – дали можем или не можем.

Имаше на времето, и то не знам как се издадох по това време тези книжици, в които се говореше как да се любим. Разбира се преводни, от чужди автори. От чужди, ама много важещи за „изгладнялата“ за такава информация, тогавашна аудитория. Ще ги спомена в един телеграфен стил. Като си почне от „Изкуството на любовта“ на древноримския поет Овидий, „Кама Сутра“, която в превод е почти същото, на Ватцаяна. Немският автор Зигфрид Шнабал и неговата „Мъжът и жената интимно“. И мойт учител – професор Тодор Бостанджиев с неговата популярна „Сексология за възрастни“. А за децата – „Как съм се родил?!“ Че и още и още...

Но припомням още веднъж – едно е на теория, а друго е на практика. Но и двете са неща – без които не можем.

Първо – да го знаем на теория.

Второ - да го направим на практика. За съжаление все още у нас нямаме нужното познание. И нямаме нужната практика. Защо ли? Ами най-честите отговори на това мое питане са различни: ами неудобно е... ами срамно е... ами става въпрос за мръсни неща... ами става въпрос за неприлични движения... ами... спирам дотук, защото почвам да се ядосвам!

Как може бе, джанъм? Как може? Днес, в двадесет и първи век, век на едни поразяващи съзнанието ни като възможност технологии да има такива отговори. Сякаш още сме в деветнадесети век. О, санта симплицитас! Сиреч „О, свещена простота!“! Да - свещена, ама простота.

Даже и простотия. Да, простотия! Защото това е истината! Ама сме били културни. Даже и с по две три висши. Питам се – защо са ти, когато не можеш да живееш като образован и културен човек? И даже в леглото си не знаеш и затова и не можеш да партнираш сексуално на твоята дама до теб. Даже! И тогава за каква обща култура иде реч? За никаква!

Ще цитирам чаровника Тодор Колев (светла му памет): „...да си ги сложи отзад“, демек чистачките на задното стъкло „! Повтарям – да си ги сложи отзад – на задното стъкло на своя автомобил!

Абе как може? Като как? Нали чрез точно тези „неудобни и мръсни“ органи сме дошли на бял свят! Нали? Нали точно чрез взаимната си любов или обич, на нашите родители ние сме били заченати и сме се родили? Нали, чрез същото са дошли и нашите деца при нас? Нали половата любов помежду ни, е нещото, което завинаги ни свързва и сме заедно. Но това заедно зависи и от нещо много важно. И то се нарича взаимност! Повтарям –взаимност! Питам сега – какво неудобно, какво неприлично и какво мръсно има тогава? За мен, това е нещо свято. Необходимо е. И е много земно и е много небесно, но обединени в едно. Нарича се взаимна полова наслада. Повтарям – земно и небесно, обединени в едно! Защото нашият Господ Бог е казал: „Любете се и се плодете!“ Това е!

Но това е в един общ аспект. А сега конкретно за Вас самата.

Както и друг път съм казвал. Срещаме се, ужим съвсем случайно. Но според мен, Господ си знае работата. И няма случайни неща. Всичко е в неговите ръце. Всичко. Само дете не знаем, че вrabченцето на успеха само веднъж каца на рамото ни. И само от нас двамата зависи то да остане там. Иначе другото, както казват в киното, са само неуспешни дубъли. Само!

Е добре, сега сме двама. Прекрасно!

Но нещо в нашата взаимност куца. Не че не се обичаме, както би трябвало Не! Но има нещо, което не е на пръв поглед на показ. Това се казва обща култура. Не че той или тя нямат тази обща култура. Но в съзнанието им стои запечатано онова, което те двамата, когато са пораствали са виждали какви точно са взаимоотношенията на техните родители. Едно е, една атмосфера на спокойствие, обич и топли взаимоотношения. А друго – точно обратното. И най-важното, ако всеки един от тях двамата, като подрастващи деца, е получил една точна и неизкривяваща се с нищо информация за половите взаимоотношения при вече възрастните - между един мъж и една жена. Повтарям –точна и с нещо не изкривяваща се! Ама да ли е така ? Не, има кой да ни каже! Защото, казано е: „по делата ще ги познаете“! Казано е! Защото добре информираният човек, бил той мъж или жена, вече знае както как да партнира на своя партньор в живота си. Това е! Иначе, ако е бил облъчван в подрастващите си години на един така наречен, фалшив морал. Сиреч всичко, което е свързано с половия живот на човека и най-вече с половото размножаване при нас хората е слагано в графата –мръсно, животинско и най-вече е оценявано с етикета –

извратено. Ами тогава почват проблемите. Разберете ме, аз не искам сексуалността на даден зрял човек – да бъде афиширана публично. Аз не искам – човешката голота да бъде от сутрин до късна вечер изложена на показ по ТВ каналите. Аз не искам хората днес да страдат от скрупули. Аз искам хората да се обичат. И да се обичат така, както Бог е пожелал. А това е нещо сакрално. Нещо съвсем естествено! Повтарям това е природно и естествено. Така ! Ама би следвало да се учим на това, което Бог иска. Защото – пак повтарям – ние не се раждаме научени. И сега - ако тя знае, защо не го научи него? Или пък реципрочното - ако той знае – защо пък да не научи нея? И така. Вие искате да внесете разнообразие в интимния Ви живот. Похвално. Но считате, че мъжът до Вас ги знае тези работи. Ама той не ги знае. И още внушавано му е, като подрастващ, че това са „мръсни неща“. Че даже сега, той може би изпитва и отвращение към тях. Защото така му е втълпявано.

Е, по този начин, както искате Вие, нещата няма как да станат отведнъж. Няма. Но Ви моля – в никакъв случай не го упреквайте. Много Ви моля!

Ето моята идея за Вас, във Вашия проблем. Вижте, отваряте вратата на стълбището. До първия етаж, където е вратата, до която искате да стигнете, има стъпала. Не мислите много-много и тръгвате по тези стъпала. И съвсем естествено сте там пред тази врата. Ама преди това изкачихте тези стъпала. Даже и не сте ги броила. Даже... Ами хайде сега да сторим същото. Лекичко, без той, вашият съпруг да усети, да изкачете и то двамата заедно едни подобни стъпала.

Сиреч, не отведнъж – френска любов. Не отведнъж – други пози. Не отведнъж - и мръсни думички.

Но аз, категорично, не съм против тях. Че те даже и са необходими. Тези думички, пози и тази френска любов. И Ви соча правилния път. Стъпка по стъпка. И лекичко и непринудено. Въвеждайте ги – в малки дози. Всичкото това. И думичките. И позите. И практикуването на френска любов. Повтарям – като малки капчици дъжд. И ще дойде времето, когато тези капчици ще станат порой! Искрено ви го желя! Защото, това е хубавото в едни сексуални взаимоотношения. Да има разнообразие и импровизация.

Но пак ви моля – да не му се сърдите. Вината не е в него. Но в сексуалните взаимоотношения – не бива да има виновен, не бива. И сега, когато привършвам отговора си до Вас – от радиото до мен чувам една

страхотна песен. Изпълнява я един мой кумир - Рей Чарлз. За съжаление – отдавна не е вече между живите. Боже, какви ги говоря! Ами той вечно ще е между живите с изкуството, което е сътворил приживе.

Та Сър Рей Чарлз пееше тази песен „Не мога да спра да те обичам“ („I cant Stop Loving You“).

И сега ще използвам не толкова услужливата си памет за приблизителния превод на български на текста на тази песен. За което Ви моля от сърце да ме извините! Защото това е само една импровизация от моя страна. Още веднъж – простете ми за този моя импровизация.... И така:

Не мога да спра да те обичам
Нося те в ума си
Живея в спомени
В самотни времена

Не мога да спра
Да те чакам.
Безполезно е да кажа
Аз просто живея живота си
В мечти за вчера

Тези весели часове ,
В които бяхме с теб,
Толкова отдавна..
Все още ме правят щастлив.

Казват – времето лекува
Разбитите сърца
Но времето спря
Преди да бъдем. Разделени....

Не мога да спра да те обичам
Нося те в ума си
Живея в спомени
В самотни времена

Не мога да спра да те чакам
Безполезно е да кажа ..
Аз просто живея
Живота си в мечти

Тези весели часова
В които бяхме с теб
Толкова отдавна.
Все още ме правят щастлив

Казват времето лекува
Разбитите сърца
Но времето спря
Преди да бъдем

Не мога да спра да те обичам!

{youtube}aQXsM1l2wZ8{/youtube}

А за мелодията на тази песен – нямам думи. Нямам думи. Но ми се струва, на мен ми се струва, че това е едно послание на душата на сър Рей Чарлз към нашия Господ Бог на благодарност, защото е обичал и е бил обичан! Това е!

Не мога да спра да те обичам! Не мога ...

д-р Илия Вrabчев, сексолог-психотерапевт